32002R1494

22.8.2002 *EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA* L 225/3

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1494/2002,

21. august 2002,

millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 999/2001 III, VII ja XI lisa veiste spongioosse entsefalopaatia seire, transmissiivse spongioosse entsefalopaatia likvideerimise, määratletud riskiteguriga materjali eemaldamise ning elusloomade ja loomsete saaduste impordi eeskirjade osas

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrust (EÜ) nr 999/2001, millega kehtestatakse teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad, ([1]) viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 270/2002, ([2]) eriti selle artiklit 23,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruses (EÜ) nr 999/2001 on sätestatud eeskirjad veiste spongioosse entsefalopaatia (BSE) seireks, BSE juhtude korral veiste embrüote ja munarakkude hävitamiseks, veiste embrüote ja munarakkudega kauplemiseks ning määratletud BSE riskiteguriga materjali likvideerimiseks.

(2) Kui komisjoni määrusega (EÜ) nr 1248/2001 ([3]) muudeti veiste BSE seireprogrammi, nähti ette seireprogrammi uus läbivaatus esimese kuue kuu jooksul saadud tulemuste põhjal.

(3) 2001. aasta teisel poolaastal kontrolliti BSE suhtes üle 5 miljoni veise, kellest 457 puhul oli tulemus positiivne. Enamus positiivsetest juhtudest olid põllumajandusettevõttes surnud loomad, hädatapmisel tapetud loomad ning loomad, kelle tapmine oli edasi lükatud haiguskahtluse või üldise seisundi häire tõttu.

(4) Seireprogrammi ühtse kohaldamise tagamiseks on III lisa peatüki A.I.2 alusel vaja selgitada nende loomade määratlust, kelle tapmine oli edasi lükatud haiguskahtluse või üldise seisundi häire tõttu.

(5) Kõiki üle 24 kuu vanuseid põllumajandusettevõttes surnud loomi on BSE suhtes testitud üheaastase statistilise vaatluse käigus, mis on sätestatud üleminekumeetmena määrusega (EÜ) nr 999/2001. BSE juhtude tõhusa tuvastamise tagamiseks tuleks jätkata kõikide üle 24 kuu vanuste põllumajandusettevõttes surnud loomade pidevat kontrollimist. Ebaproportsionaalsete kulude vältimiseks tuleks ette näha erand loomade puhul, kes surevad kõrvalistes piirkondades, kus ei ole korraldatud surnud loomade kokkukogumist.

(6) Oluline on jälgida BSE epideemia arengut loomadel, kes on sündinud pärast rangema söödakeelu kehtestamist Ühendkuningriigis. Seepärast tuleks üle 30 kuu vanuste veiste jaoks ettenähtud kava raames tapetud ja hävitatud loomade kontrolli laiendada kõikidele pärast söödakeelu kehtestamist sündinud loomadele. Alla 42 kuu vanuste loomade puhul on BSE positiivsete juhtude tuvastamine siiski ebatõenäoline ning seetõttu ei oleks põhjendatud nõuda selliste alla 42 kuu vanuste tervete loomade kontrollimist, kes on ette nähtud hävitamiseks komisjoni 19. aprilli 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 716/96 (veiselihaturu erakorraliste toetusmeetmete kasutuselevõtu kohta Ühendkuningriigis, ([4]) viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1176/2000 ([5])) sätestatud erikava alusel.

(7) On vaja selgitada transmissiivse spongioosse entsefalopaatia suhtes kontrollimiseks valitavatele rümpadele kantavate tervisemärkidega seotud eeskirju.

(8) Väikemäletsejaliste seireprogrammi ebaproportsionaalsete kulude vältimiseks tuleks ette näha erand loomade puhul, kes surevad kõrvalistes piirkondades, kus ei ole korraldatud surnud loomade kokkukogumist.

(9) Tuleks selgitada sätteid, mis käsitlevad muude loomaliikide kui veiste, lammaste ja kitsede vabatahtlikke seireprogramme.

(10) Juhtiv teaduskomitee on oma 16. mai 2002. aasta otsuses veiste embrüote ohutuse kohta järeldanud, et ei ole vaja võtta muid meetmeid kui need, mis on ette nähtud rahvusvahelise embrüosiirdamise ühingu protokollides. Maailma loomatervishoiu organisatsioon (*Office international des Epizooties*, OIE) otsustas oma korralisel istungil 2002. aasta mais tühistada samadel teaduslikel põhjustel kõik veiste embrüote ja munarakkudega seotud kauplemistingimused. Seepärast tuleks tunnistada kehtetuks sätted, mis käsitlevad veiste embrüote ja munarakkude hävitamist BSE juhtude puhul ning veiste embrüote ja munarakkudega kauplemise tingimusi seoses BSEga.

(11) On vaja selgitada määratletud riskiteguriga materjali eemaldamise ja kontrolli eeskirju.

([1]) EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1.
([2]) EÜT L 45, 15.2.2002, lk 4.
([3]) EÜT L 173, 27.6.2001, lk 12.
([4]) EÜT L 99, 20.4.1996, lk 14.
([5]) EÜT L 131, 1.6.2000, lk 37.

(12) Juhtiv teaduskomitee on oma 27. juuni 2002. aasta arvamuses teatavate kolmandate riikide geograafilisest asukohast tingitud BSE ohu kohta järeldanud, et lisaks eelnevalt hinnatud riikidele on BSE esinemine ebatõenäoline ka Islandi ja Vanuatu karjade puhul. Seepärast tuleks Island ja Vanuatu vabastada elusveiseid ning veistest, lammastest ja kitsedest valmistatud saadusi käsitlevate kauplemistingimuste kohaldamisest.

(13) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 999/2001 vastavalt muuta.

(14) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 999/2001 III, VII ja XI lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamist.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 21. august 2002

Komisjoni nimel

komisjoni liige

David BYRNE

LISA

1. III lisa asendatakse järgmisega:

"III LISA

SEIRESÜSTEEM

A PEATÜKK

I. **Veiste seire**

1. *Üldosa*

Veiste seire viiakse läbi kooskõlas X lisa C peatüki punkti 3.1 alapunktis b sätestatud laboratoorsete meetoditega.

2. *Inimtoiduks tapetud loomade seire*

2.1. Kõiki üle 24 kuu vanuseid veiseid:

— kelle suhtes kohaldatakse "spetsiaalset hädatapmist", nagu on määratletud nõukogu direktiivi 64/433/EMÜ ([1]) artikli 2 punktis n, või

— kes tapetakse kooskõlas direktiivi 64/433/EMÜ I lisa VI peatüki punkti 28 alapunktiga c, välja arvatud haiguse kliiniliste tunnusteta loomad, kes tapetakse haiguse likvideerimise programmi raames,

kontrollitakse veiste spongioosse entsefalopaatia suhtes.

2.2. Kõiki üle 30 kuu vanuseid veiseid:

— kes tapetakse inimtoiduks või

— kes tapetakse haiguse likvideerimise programmi raames vastavalt direktiivi 64/433/EMÜ I lisa VI peatüki punkti 28 alapunktile c, kuid kellel ei esine haiguse kliinilisi tunnuseid,

kontrollitakse veiste spongioosse entsefalopaatia suhtes.

2.3. Erandina punktist 2.2 ja võttes arvesse oma territooriumil sündinud, kasvanud ja tapetud veiseid, võib Rootsi teha otsuse kontrollida ainult juhuslikku valimit. Valim peab koosnema vähemalt 10 000 loomast aastas.

3. *Muul põhjusel kui inimtoiduks tapetud loomade seire*

3.1. Kõiki üle 24 kuu vanuseid veiseid, kes on surnud või tapetud, kuid kes ei ole:

— tapetud hävitamiseks vastavalt komisjoni määrusele (EÜ) nr 716/96, ([2])

— tapetud epideemia, näiteks suu- ja sõrataudi raames,

— tapetud inimtoiduks,

kontrollitakse veiste spongioosse entsefalopaatia suhtes.

3.2. Liikmesriigid võivad otsustada teha erandi punkti 3.1 sätetest kõrvalistes madala loomkoormusega piirkondades, kus ei ole korraldatud surnud loomade kokkukogumist. Liikmesriigid, kes seda erandit kasutavad, teavitavad sellest komisjoni ja esitavad erandiga hõlmatud piirkondade loetelu. See erand ei tohi hõlmata üle 10 % liikmesriigi veiste populatsioonist.

4. *Vastavalt määrusele (EÜ) nr 716/96 hävitamiseks ostetud loomade seire*

4.1. Kõiki hädatapmise käigus tapetud ning tapaeelse kontrolli käigus kindlakstehtud haigeid loomi kontrollitakse veiste spongioosse entsefalopaatia suhtes.

4.2. Kõiki üle 42 kuu vanuseid loomi, kes on sündinud pärast 1. augustit 1996, kontrollitakse veiste spongioosse entsefalopaatia suhtes.

4.3. Igal aastal kontrollitakse veiste spongioosse entsefalopaatia suhtes punktidega 4.1 ja 4.2 hõlmamata loomade vähemalt 10 000 looma suurust juhuslikku valimit.

([1]) EÜT 121, 29.7.1964, lk 2012/64.
([2]) EÜT L 99, 20.4.1996, lk 14.

5. *Muude loomade seire*

Lisaks punktides 2–4 osutatud kontrollidele võivad liikmesriigid vabatahtlikult otsustada kontrollida teisi oma territooriumil olevaid veiseid, eelkõige neid, kes on pärit riikidest, kus esineb algupärast veiste spongioosset entsefalopaatiat, kui need on söönud võimalikku nakatatud sööta või kui need on sündinud veiste spongioosse entsefalopaatiaga nakatunud emasloomal või on pärit sellistelt emasloomadelt.

6. *Kontrollidele järgnevad meetmed*

6.1. Kui inimtoiduks tapetud loom on valitud kontrollimiseks veiste spongioosse entsefalopaatia suhtes, ei kanta direktiivi 64/433/EMÜ I lisa XI peatükis sätestatud tervisemärki looma rümbale enne kiirtesti negatiivse tulemuse saamist.

6.2. Liikmesriigid võivad teha erandi punkti 6.1 sätetest, kui tapamajas kohaldatakse ametlikku süsteemi, millega tagatakse, et mitte mingid tervisemärki kandvate kontrollitud loomade osad ei välju tapamajast enne kiirtesti negatiivse tulemuse saamist.

6.3. Kõik veiste spongioosse entsefalopaatia suhtes kontrollitavate loomade osad, sealhulgas nahk, jäävad kuni kiirtesti negatiivsete tulemuste saamiseni ametliku kontrolli alla, välja arvatud juhul, kui need hävitatakse kooskõlas V lisa punktiga 3 või 4.

6.4. Positiivse kiirtesti tulemuse saanud loomade kõik osad, sealhulgas nahk, hävitatakse kooskõlas V lisa punktiga 3 või 4, välja arvatud B peatüki III osas sätestatud registri jaoks säilitatav materjal.

6.5. Kui inimtoiduks ettenähtud tapetud looma kiirtesti tulemus on positiivne, hävitatakse kooskõlas punktiga 6.4 lisaks positiivse testitulemusega rümbale ka üks sellele rümbale tapmisliinil vahetult eelnenud ja kaks sellele vahetult järgnenud rümpa.

6.6. Liikmesriigid võivad punkti 6.5 sätetest kõrvale kalduda juhul, kui tapamajas on süsteem rümpadevahelise nakatumise vältimiseks.

II. **Lammaste ja kitsede seire**

1. *Üldosa*

Lammaste ja kitsede seire viiakse läbi kooskõlas X lisa C peatüki punkti 3.2 alapunktis b sätestatud laboratoorsete meetoditega.

2. *Inimtoiduks tapetud loomade seire*

Üle 18 kuu vanuseid või rohkem kui kahe igemest väljunud jäävlõikehambaga inimtoiduks tapetud loomi kontrollitakse kooskõlas tabelis toodud valimi suurusega. Valim on esindav iga piirkonna ja hooaja puhul. Valimi valikul välditakse rühmade ülemäärast esindavust nende päritolu, liigi, vanuse, tõu, tootmistüübi või mis tahes muu omaduse osas. Loomade vanus määratakse hammastiku, suguküpsusest tingitud märkide või muu usaldusväärse teabe põhjal. Võimaluse korral välditakse samast karjast mitme proovi võtmist.

Liikmesriik	Valimi väikseim aastamaht Tapetud loomad (*)
Belgia	3 750
Taani	3 000
Saksamaa	60 000
Kreeka	60 000
Hispaania	60 000
Prantsusmaa	60 000
Iirimaa	60 000
Itaalia	60 000
Luksemburg	250

Liikmesriik	Valimi väikseim aastamaht Tapetud loomad (*)
Madalmaad	39 000
Austria	8 200
Portugal	22 500
Soome	1 900
Rootsi	5 250
Ühendkuningriik	60 000

(*) Valimimaht on arvutatud selliselt, et tuvastada tapetud loomade hulgas esinemissagedus 0,005 % usaldusnivooga 95 % liikmesriikides, kus tapetakse palju täiskasvanud lambaid. Liikmesriikides, kus tapetakse vähem täiskasvanud lambaid, on valimimahuks 25 % aastal 2000 tapetud lammaste hinnangulisest või registreeritud arvust.

3. *Muul põhjusel kui inimtoiduks tapetud loomade seire*

Üle 18 kuu vanuseid või rohkem kui kahe igemest väljunud jäävlõikehambaga loomi, kes on surnud või tapetud, kuid keda ei:

— tapetud epideemia, näiteks suu- ja sõrataudi raames,

— tapetud inimtoiduks,

kontrollitakse kooskõlas tabelis toodud valimi suurusega. Valim on esindav iga piirkonna ja hooaja puhul. Valimi valikul välditakse rühmade ülemäärast esindavust nende päritolu, liigi, vanuse, tõu, tootmistüübi või mis tahes muu omaduse osas. Looma vanus määratakse hammastiku, suguküpsusest tingitud märkide või muu usaldusväärse teabe põhjal. Võimaluse korral välditakse samast karjast mitme proovi võtmist.

Liikmesriigid võivad otsustada proovivõtmist mitte kohaldada kõrvalistes madala loomkoormusega piirkondades, kus ei ole korraldatud surnud loomade kokkukogumist. Liikmesriigid, kes seda erandit kasutavad, teavitavad sellest komisjoni ja esitavad erandiga hõlmatud piirkondade loetelu. See erand ei tohi hõlmata üle 10 % liikmesriigi lammaste ja kitsede populatsioonist.

Liikmesriik	Valimi väikseim aastamaht Surnud loomad (*)
Belgia	450
Taani	400
Saksamaa	6 000
Kreeka	6 000
Hispaania	6 000
Prantsusmaa	6 000
Iirimaa	6 000
Itaalia	6 000
Luksemburg	30
Madalmaad	5 000

Liikmesriik	Valimi väikseim aastamaht Surnud loomad (*)
Austria	1 100
Portugal	6 000
Soome	250
Rootsi	800
Ühendkuningriik	6 000

(*) Valimimaht on arvutatud selliselt, et tuvastada surnud loomade hulgas esinemissagedus 0,05 % usaldusnivooga 95 % liikmesriikides, kus on suur lammaste populatsioon. Väikesema lammaste populatsiooniga liikmesriikides on valimimahuks 50 % surnud loomade hinnangulisest arvust (hinnanguline suremus 1 %).

4. *Muude loomade seire*

Lisaks punktides 2 ja 3 sätestatud seireprogrammidele võivad liikmesriigid vabatahtlikult korraldada seiret teiste loomade, eelkõige järgmiste loomade puhul:

— piima tootmiseks ettenähtud loomad,

— loomad, kes on pärit algupärase transmissiivse spongioosse entsefalopaatiaga riikidest,

— loomad, kes võivad olla söönud nakatunud sööta,

— transmissiivse spongioosse entsefalopaatiaga nakatunud emadel sündinud või nendelt pärit loomad,

— transmissiivse spongioosse entsefalopaatiaga nakatunud karjast pärit loomad.

5. *Lammaste ja kitsede kontrollimisele järgnevad meetmed*

5.1. Kui inimtoiduks tapetud loom on valitud kontrollimiseks transmissiivse spongioosse entsefalopaatia suhtes, ei kanta direktiivi 64/433/EMÜ I lisa XI peatükis sätestatud tervisemärki looma rümbale enne kiirtesti negatiivse tulemuse saamist.

5.2. Liikmesriigid võivad teha erandi punkti 5.1 sätetest, kui tapamajas kohaldatakse ametlikku süsteemi, millega tagatakse, et mitte mingid tervisemärki kandvate kontrollitud loomade osad ei välju tapamajast enne kiirtesti negatiivse tulemuse saamist.

5.3. Kõik kontrollitavate loomade osad, sealhulgas nahk, jäävad kuni kiirtesti negatiivsete tulemuste saamiseni ametliku kontrolli alla, välja arvatud juhul, kui need hävitatakse kooskõlas V lisa punktiga 3 või 4.

5.4. Kõik kiirtesti positiivse tulemuse saanud looma osad, sealhulgas nahk, hävitatakse kooskõlas V lisa punktiga 3 või 4, välja arvatud B peatüki III osas sätestatud registri jaoks säilitatav materjal.

6. *Genotüübi määramine*

6.1. Prioonvalgu genotüüp määratakse kindlaks iga lammaste positiivse transmissiivse spongioosse entsefalopaatia juhu puhul. Resistentsetes genotüüpides (lamba genotüübid, mille mõlema alleeli 136. koodon kodeerib alaniini, mõlema alleeli 154. koodon kodeerib arginiini ja mõlema alleeli 171. koodon kodeerib arginiini) leitud transmissiivse spongioosse entsefalopaatia juhtudest teatatakse viivitamata komisjonile. Võimaluse korral esitatakse sellised juhud tüve määramiseks. Kui selliste juhtude tüve määramine ei ole võimalik, kohaldatakse päritolukarja või teiste karjade suhtes, kus loom on olnud, põhjalikku seiret, et leida tüve määramiseks teisi transmissiivse spongioosse entsefalopaatia juhte.

6.2. Lisaks loomadele, kelle genotüüp on punkti 6.1 sätete alusel kindlaks määratud, määratakse kindlaks prioonvalgu genotüüp A peatüki II jao punkti 2 sätete alusel kontrollitud lammaste juhuslikus osavalimis. Osavalim peab esindama vähemalt ühte protsenti iga liikmesriigi koondvalimist ja see peab liikmesriigi kohta olema vähemalt 100 looma. Erandina sellest võivad liikmesriigid otsustada määrata genotüüp sama vanusega ja sama suurel arvul elusloomadel.

III. **Muude loomade seire**

Liikmesriigid võivad vabatahtlikult läbi viia TSE seiret muude loomaliikide kui veiste, lammaste ja kitsede suhtes.

B PEATÜKK

I. **Liikmesriikide aruannetes esitatav teave**

1. Võimalike juhtude arv kooskõlas artikli 12 lõikega 1 liikumispiirangutega hõlmatud loomaliikide kohta.

2. Võimalike juhtude arv kooskõlas artikli 12 lõikega 2 laboratoorsete uuringutega hõlmatud loomaliikide kohta ja uuringute tulemused.

3. Nende karjade arv, mille puhul on lammaste ja kitsede võimalikest juhtudest teatatud ja neid uuritud kooskõlas artikli 12 lõigetega 1 ja 2.

4. A peatüki I jao punktides 3 ja 4 osutatud alarühma hinnanguline suurus.

5. A peatüki I jao punktides 2–5 osutatud alarühmades kontrollitud veiste arv, proovi võtmise meetod ja uuringute tulemused.

6. A peatüki II jao punktides 2 ja 3 osutatud proovivõtuks valitud alarühmade hinnanguline suurus.

7. A peatüki II jao punktides 2–4 osutatud alarühmades kontrollitud lammaste ja kitsede ning karjade arv, proovi võtmise meetod ja uuringute tulemused.

8. Veiste spongioosse entsefalopaatia ja skreipi positiivsete juhtude arv, vanuseline ja geograafiline jagunemine. Veiste spongioosse entsefalopaatia ja skreipi positiivsete juhtude päritoluriik, kui see ei ole aruandev riik. Positiivse skreipi tulemusega karjade arv ja geograafiline jagunemine. Iga veiste spongioosse entsefalopaatia juhu puhul looma sünniaasta ja võimaluse korral sünnikuu.

9. Muudel loomadel kui veistel, lammastel ja kitsedel tuvastatud positiivsed transmissiivse spongioosse entsefalopaatia juhud.

10. Genotüüp ja võimaluse korral tõug iga looma puhul, kellelt on võetud proovid A peatüki II osa punktides 6.1 ja 6.2 osutatud alarühma raames.

II. **Komisjoni poolt kokkuvõttes esitatav teave**

Kokkuvõte esitatakse tabelina, mis hõlmab iga liikmesriigi puhul vähemalt I osas osutatud teavet.

III. **Registrid**

1. Pädev asutus säilitab seitse aastat registreid, mis hõlmavad:

— artikli 12 lõikes 1 osutatud liikumispiirangutega hõlmatud loomade arvu ja liiki,

— artikli 12 lõikes 1 osutatud kliiniliste ja epidemioloogiliste uuringute arvu ja tulemusi,

— artikli 12 lõikes 2 osutatud laboratoorsete uuringute arvu ja tulemusi,

— A peatükis osutatud seireprogrammide raames proovivõtuga hõlmatud loomade arvu, tunnuseid ja päritolu ning võimaluse korral vanust, tõugu ja anamnestilisi andmeid,

— lammaste positiivse transmissiivse spongioosse entsefalopaatia juhtude prioonvalgu genotüüpi.

2. Uurimislaboratoorium hoiab seitsme aasta jooksul alles kõik katsedokumendid, eelkõige laboripäevikud ja vajaduse korral parafiiniblokid ja *western blot*-analüüsi fotod."

2. VII lisa muudetakse järgmiselt:

a) artikli 1 punkti a teine taane asendatakse järgmisega:

"— kogu kaks aastat enne või pärast kliinilist haiguspuhangut sündinud järglaskond, kui haiguse esinemine on kinnitatud emasloomal,";

b) punkti 1 alapunktis a jäetakse viiendas taandes välja sõnad "embrüod ja munarakud";

c) punkti 2 alapunktis a jäetakse välja sõnad "embrüote ja munarakkude hävitamist".

3. XI lisa muudetakse järgmiselt:

a) A osa punkti 1 alapunkti a punkt i asendatakse järgmisega:

"i) üle 12 kuu vanuste veiste kolju, sealhulgas aju ja silmad, mandlid, selgroog, välja arvatud sabalülid, nimmelüli ja ristluu ristjätke ja ristluutiib, aga kaasa arvatud spinaalganglion ja seljaaju, ja igas vanuses veiste sooled kaksteistsõrmikust kuni pärasoole ja soolekinnistini;"

b) A osa punkti 5 alapunkt a asendatakse järgmisega:

"a) tapamajad, või vajaduse korral muud tapmiskohad;"

c) A osas asendatakse punkti 10 alapunktis b osutatud riikide loetelu järgmisega:

"Argentina

Austraalia

Botswana

Brasiilia

Tšiili

Costa Rica

El Salvador

Island

Namiibia

Uus-Meremaa

Nicaragua

Panama

Paraguay

Singapur

Svaasimaa

Uruguay

Vanuatu."

d) A osa punkti 12 alapunkt a asendatakse järgmisega:

"a) kui selgroo eemaldamine ei ole nõutav, identifitseeritakse direktiivis 64/433/EMÜ määratletud veiste rümbad või poolrümbad, mis sisaldavad selgroogu, määruses (EÜ) nr 1760/2000 osutatud etiketil sinise triibu abil, välja arvatud lõpptarbijale tarnimise etapis;"

e) B osa jäetakse välja.

f) D osa punkt 3 asendatakse järgmisega:

"3. Punkti 2 ei kohaldata järgmistes riikides sündinud ning kasvatatud veiste impordi puhul:

Argentina

Austraalia

Botswana

Brasiilia

Tšiili

Costa Rica

El Salvador

Island

Namiibia

Uus-Meremaa

Nicaragua

Panama

Paraguay

Singapur

Svaasimaa

Uruguay

Vanuatu."

g) D osa punkt 4 jäetakse välja.